

[Undervisningsministeren.]

etterlyste, som om det var en ny tanke, en dyberegående behandling af hele uddannelsesområdet vedrørende ingeniørerne, specielt forholdet mellem akademiingeniører og teknikumingeniører. Som det er tinget bekendt, blev der for nogle år siden — det har været nævnt her nogle gange — nedsat et udvalg netop til at koordinere disse ingeniøruddannelser, hvad jeg er 100 pct. enig i er tiltrængt. Dette udvalg er umiddelbart foran afslutningen af sit arbejde, og når betænkningen er kommet, vil vi altså kunne se, om de skridt, der dér er taget, er tilfredsstillende. Det er altså ikke alene nogen ny tanke, det er en opgave, vi er i fuld gang med at føre ud i livet.

Og så vil jeg dog gerne, når hr. Peter Jørgensen sonderer så stærkt mellem akademiske uddannelser og erhvervsmæssige uddannelser, sige, at jeg forstår stadig ikke denne sondring. Jeg skal ikke tolke folks motiver, men hvis vi tager en tandlægeuddannelse, så hører den altså til de akademiske uddannelser. Jeg vil sætte på, at nogle af dem, der går ind i den, skeler en lille smule til, at man også kan leve af den bagefter, og det samme kan vi vel sige om jurister og mange andre grupper af de såkaldt akademiske uddannelser. De er vel lige så meget og lige så lidt erhvervsmæssige uddannelser som en række andre. Jeg tror, hele denne sondring er forældet.

Men det, jeg gerne ville knytte nogle enkelte bemærkninger til, var de synspunkter, som finansudvalgets formand gjorde gældende med udgangspunkt i en kronik fra Politiken af hr. Olesen Larsen. Jeg forstod på hr. Poul Antonsen, at kronikøren var medlem af liberalt centrum, men det skal jo ikke komme ham til skade, hvis det i øvrigt er rigtige ting, der er peget på. Men jeg vil dog gerne sige, at den pågældende er tilknyttet landbohøjskolen, og jeg synes nok, nogle af de ting, der blev fremført i kronikken, tyder på, at hr. Olesen Larsen ikke er helt fortrolig med problemerne, sådan som de ser ud på universiteterne og de andre læreanstalter. Jeg er helt enig i hr. Lysholt Hansens udgangspunkt, at med de vældige beløb, jeg stadig må bede om, og som jeg vist — jeg tror, jeg kan sige næsten uden undtagelse — har fået bevilget fra finansudvalget, når vi kommer med velbegrundede ansøgninger om bevillinger til

uddannelse af forskellig art, må vi også sørge for at undersøge, om hver øre, hver krone bliver anvendt på en rimelig måde; jeg forstod, det var det, hr. Lysholt Hansen ønskede at sætte en streg under, og det kan jeg som sagt kun være helt enig i.

Men der blev nævnt spørgsmålet om udnyttelse af vore lokaler, og da vil jeg gerne sige, at det er jo ikke sådan mere, som det har været engang, at udnyttelsen af lokalene er overladt til den enkelte professor eller den enkelte lærer. Vi har i høj grad centraliseret lokaleanvendelsen, vi har fået udnyttelsesprocenten ganske højt op, og vi arbejder stadig med at få denne udnyttelsesprocent højere op. Og i denne forbindelse bliver jeg nødt til at nævne et problem, som vi ustandselig støder på, når vi vil have en bedre lokaleudnyttelse; det er det, at man ikke mindst ved Københavns universitet og i det hele taget ved de københavnske læreanstalter i vidt omfang må basere sig på deltidslærere, det vil sige lærere, der bedst kan undervise om morgenen og sent på eftermiddagen. Det kan meget let give en vis tomgang, som er meget svær at komme af med, hvis man ikke ansætter et større antal i faste lærerstillinger, og så kunne man jo sige: ja men det er vel i og for sig ikke dyrere. Nu kan man jo for det første i mange tilfælde ikke skaffe dem, og for det andet er jeg sikker på, at det er en fordel for vore højere læreanstalter, at man har en række deltidslærere, som man kan have i en vis årrække og drage nytte og gavn af i nogle år og komme af med igen, fremfor at vi omsætter disse timer i egentlig faste læreransættelser. Jeg peger kun på dette problem, fordi det er det, vi støder på, når vi vil ind i en mere effektiv udnyttelse.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at vi i høj grad følger det arbejde, der gøres bl. a. i Norge med skemalægning ved hjælp af elektronisk databehandling; vi er opmærksom på disse kapacitetsudnyttelsesproblemer. Og når hr. Lysholt Hansen nævnte, ikke som sin opfattelse, men citeret fra Politiken, at man kun underviste det halve år, vil jeg gerne fremhæve, at vi har betydelig længere semestre nu. Vi har jo netop oplevet ved det lægevidenskabelige fakultet, at da vi forlængede semestrene, så ømmede mange af studenterne sig, fordi det fratog dem nogle muligheder, bl. a.